

Publicerad 2005-07-29 14:48 av Blåbärskungen

En stad

London

Aldrig har världen varit så uppenbar
som denna årets första vårdag
På något omöjligt sätt försvann ett facit,
dansande från ivriga fingrar till mig.

Jag såg dem, bärandes portföljer
med tickande bomber
springa ner under jorden
stängas av i det ständiga dånet
mekaniskt.

Deras kroppar förs genom tunnlarna
tills de lyfts tillbaka till livet
på toppen av silvervågor

Små, små kuggar
i den ogripbara maskinen.

Samtidigt andas de
dessa lycksökare
på flykt i storstaden
Alla har de flytt
något
alla kommer de fly
åter

De knyter näven
med kisande ögon
stirrar de på pyramidens topp
för blinda
att se sig själva
inslingrande i basen.

Andra går med böjda huvud
en utsträckt tom hand
som ingen hjälper
upp på fötter
då de säljer sin skam
för några mynt om dagen.

Här blöder även de,
fördömda av sitt namn
fördömda av sin hud
fördömda av sin födsel.

Duvorna flyger vilse
bland alla själar
fångade av vatten och tegel
dreglande över samma illusion.

Och där står även min broder
med en Vauxhalladress
och ett leende av pund
många meter iväg
från vårt hus
med dofter av nytt lego
och skratt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blåbärskungen med Poeter.se id #4003 innehar upphovsrätten